

Заслужава и ние да отбележимъ тѣхнитѣ имена. Тѣ сжъ: *х. Калчо Радкоолу*, *Ратъ Балабанъ* и *Петъръ Петренчето*. Хаджи Калчо давалъ и настоявалъ за построяване на църкви и тѣхнитѣ нужди; той защищавалъ селянитѣ

Пчелищени посрещатъ за пръвъ
пътъ Негово Високопреосвѣщенство
В. Търновския митрополитъ
г. г. *Софроний*

отъ неправди и подпомагалъ на Златарчени да спечелятъ отъ Еленскитѣ чорбаджии спорната гора *Кара Орманъ*. Хаджи Калчо и попъ *Василий* отъ Златарица ходили на свои разноски чакъ въ *Цариградъ* да убедятъ турското правителство, че събирането на данъкъ отъ нивитѣ на десетъ по единъ кръстецъ е по-справедливо отколкото откупуването му отъ богати хора, които сетне събирали въ двоенъ размѣръ отъ беднитѣ рай дльжимия данъкъ.

Ратъ Балабанъ давалъ най-много пари за църквата, за което народътъ го освободилъ отъ данъци.

Петъръ Петренчето се отличилъ като голѣмъ ревнителъ както за църквата, така и за другитѣ общински работи.

Протоиерей Петко Николовъ.

Въ двора предъ южния църковенъ входъ, се намиратъ гробоветѣ, доста добре запазени и подредени, съ надгробни камъни и покрити съ цвѣтя, на заслужилъ свещеникъ *х. п. Стоянъ* и неговия синъ свещеникъ *Иванъ* († 1840 г.), на свещеникъ *Георги*, на *х. Дионисий* — лѣтописецътъ на селото, на свещеникъ *Михаилъ Ганевъ* († 1855 г.), на хаджи *п. Ради х. Петровъ* († 1905 г.), на свещеникъ *Петъръ Иванчевъ* († 1908 г.), внукъ на свещеникъ

Георги, бившъ народенъ представителъ.

Замѣстникъ на свещеникъ *Петъръ Иванчевъ* е неговиятъ зетъ; днешниятъ протоиерей, съ име и авторитетъ между народа — *Петко Николовъ*.